

התחילו בייצור רהיטים ספרדים עתיקים

הכנס

בקיבוץ טירת-צבי. באמצע המכירה החלה הפגזה שנמשכה עד הצות. כתום הפגזה חשבו השניים כי לא נותר להם מה לעשות אלא לאסוף את התקליטים ולנסוע משם. כאשר הופתעו לראות את חברי הקיבוץ באים להמשיך בקניות, באותה שעה של הלילה. כאשר עזבו השניים את מכירות התקליטים, שמונה שנים אחר-כך, היו להד"ארצי כבר 100 נקודות-מכירה ברחבי הארץ, ומתווך החברה גדל פי-שלושה. שי ושוקי לא הפסידו מכך. הם עשו בסוף 10 אלפים לירות, כל אחד. לתודש, הכוונה. והנה, איך ייתכן שאדם המרוויח סכום כזה לחודש קם ועוזב הכל, למען הרפתקה חדשה?

להם. הם חיפשו עסק לא-מפותח, בעל אפשרויות. אחרי לבטים בחרו בתקליטים. באותה תקופה, שנת 1964, היו בישראל כולה 22 חנויות בלבד למכירת תקליטים. החברה הגדולה המקומית, הד"ארצי, מסרה את כל תוצרתה למפיץ אחד, גלרון, שהיה המשווק הבלעדי לחנויות. שי ושוקי הציעו למנהל הד"ארצי, זאב לוויין, הצעה שקשה היה לסרב לה: הם יפצו תקליטים בשיטת מדלת-לדלת, ומתחייבים להגדיל את המכירות פי כמה וכמה. הם ביקשו שכר מוסכם ואחווים מן המכירות. ללוויין לא היה מה להפסיד, והוא הסכים. השניים החלו במיבצע-מכירות, ומשך שמונה שנים למדו להכיר היטב כל מקום בארץ. הם החדירו את התקליטים למאות חנויות חדשות, לרשתות הסופר-מרקטים, פיתחו מכירות ישירות לחברי קיבוצים, למושבים, לבתי-ספר. הם הקימו את מפצי הספרים באותה שיטה, ב- כמה שנים טובות. אחת המכירות שעליה הם גאים היתה

רהיטים

כמו הפעמון

למעשה, בכל אשם הפעמון הספרדי של פועה גולדין. יום אחד, בתחילת

ניסא ב-1600 לירות

כיסא מבמבוק בדוגמה פיליפינית, הי מיוצר בדנמרק, הכיסא עולה 1600 ל"ר ורת, כולל גם את כריות-ההטיבה, הרהיטים מבמבוק נמכרים בחנות נפרדת של וורדו.

בידיים פשוטות

כאשר שוקי מדבר, הוא עושה זאת עם כל הלב וכל הידיים, הרגל שקנה משנים רבות של שיכ-נוע קונים. בחלוקה: שוקי אחראי על חנויות-המכירות, שי על עסקות רכש מחו"ל.

שי גולדין (31) רצה להיות שחקן כדורגל. אחר-כך החליט להיות חקי-לאי. שוקי לסמן (29) רצה להיות טייס, ור במידת-מה אף הגשים את חלומו: הוא טס מדי-פעם לחו"ל, לקנות סחרות לחברת יבוא הרהיטים המצליחה שהקים עם שי. שכן, משך שבע שנים מכרו שי ושוקי תקליטים, עד שגילו כי הלהיט הבסוח הוא דווקא רהיטים...

הוכחה ניצחת כי השניים גילו את סוד ההצלחה הכמוס מצוייה בשני מיספרים: בשנת 1972/73 מכרה חברת-הרהיטים שי-הקימו, וורדו, רהיטים במיליון לירות. בשנת 1973/74 מכרה החברה ב-10 מיליון. אלה הם מיספרים רישמיים. הצלחה שכזו היתה מסחררת לרבים את הראש. אך לא לשי ושוקי. הם יושבים וקוראים סטטיסטיקה, מחשבים כמה מלאי כדאי להם להחזיק, בהתחשב בצמיצום הבניה ובמיתון הקרוב. אותם לא יתפסו עם חובות ובלי מזור מנים. נכון שעשו את הכסף מהר וקל, אבל הם זוכרים את הזמיתון. והם שירתו בצבא כמה חודשים טובים אחרי מלחמת ששת הימים. שי כמפקד פלוגת-תותחנים, ושוקי בח"ר. הם הצליחו - ואינם מת'כוונים לרדת משם בקלות.

הטיים

שוקי לסמן, בן 13, מטיס טיסן שבנה במוידייו ב'קלוב-התופה. לשוקי יש היום רשיון-טיס.

ניהלו (גם היום) קפה בשם תל-גנים, שמכר גלידה לילדי השכונה. הוריו של שי היו באים לבקר אצל שכנו של שוקי, בנימין אליאב, וכך - תודות לגלידה ולבית-ד הכירו שי ושוקי זה את זה. אם היו לשניים נושאים משותפים פרט לגלידה, זאת אין איש זוכר. שי נכנס לקבוצת-הכדורגל נוער, של הפועל רמת-גן, שיחק בה שש שנים. שוקי הצטרף לגדנ"ע אוויר, התמכר לטיסה ואף הוציא רישיון-טיס.

עם השיחרור חיפשו שני הצעירים מה לעשות. להיות שכירים סתם, לא ניראה

סוד ההצלחה

שי גולדין ושוקי לסמן גורפים מיליונים, מאחר שידעו לשנות כיוון ברגע הנכון, להיכנס תוך סי' כוך עצמי רב לתחום חדש להם זהותי. לאחר שנים רבות כמוכי רייתקליטים, חשו כי הריחום כי סוגנן הספרדי יהיה בישראל להיט על בטוח. הם השקיעו את כל כפי פם בעסק הספרדי, הימרו על חי הצלחה, ואכן הצליחו. הרווחים

שגרפו מהזיהט הספרדי, איפשרו להם לעבור בעודי-מוע, עוד לפני גסיסת אופנת הריחום הספרדי, ל' רהיטים סולידיים בסוגנן חדש, שודר. גורם נוסף להצלחתם - ההכרה כחשיבות הפירסומת ויחסייהציר, כור, השקעת סכומים גדולים כי פירסום בחודשים שאחרי המלח' מה, עת הכז השכו כי השוק מת. מודעות-הפירסומת שלהם בלטו במיוחד, על רקע השימומן המלד, וזרם הקונים שמת אליהם. הציבור הישראלי קנה כמרק, למרות הי תחזיות הקודרות. כמייכן, חנותם כרמת-גן פתחה עד השעה תשע בערב, דבר המאפשר לנשים להי ביא את הבגלים עם פינקסיהי ציקום לאחר תום יומיעבודתם ו' לקנות רהיטים בצוותא.

בכל אשמה

הגלידה

ב עצם, בכל אשמה הגלידה של קפה תל-גנים. למי שלא זוכר, בקצה רמת-גן, סמוך לסלמה, היו שתי שכונות: קריית-בורוכוב ותל-גנים. בקריית-בורוכוב גרה מיספחת גולדין. האב היה במ"ריסט שרוף, אצילניק, ו' ישב בכלא הבריטי על כך. את חברו מאז ועד היום, שוקי לסמן, הכיר שי תודות הגלידה. הוריו של שוקי